

heri. Det vil vist være rigtigt at afvente den Statistik. Jeg for mit Vedkommende læser det stik modsatte af det, Hr. Rasmus Andersen her gør gældende. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at oplyse det ærede Medlem Hr. Raffnsøe om, at naar man vil se paa hans egen Skyldkreds — vi kan godt tage hans egen Skyldkreds; jeg skal ikke befatte mig med den enkelte Ejendom, thi det er umuligt at tage en enkelt Ejendom indenfor en Skyldkreds —, saa vil det ses, at der er 599 Gaarde med 7,5 ha til 1 Tønde Hartkorn og en Ejendoms-skyld af 1 657 Kr. pr. ha; der er 813 Huse med 9,6 ha pr. Td. Hartkorn — det er altsaa en betydelig ringere Jord i Henhold til Hartkornsansættelsen; Jorden maa jo være nogenlunde ens indenfor samme Skyldkreds — og en Ejendomsskyld af 2 364 Kr. pr. ha, altsaa meget betydelig højere end Gaardenes. Naar man saa spørger efter: Hvad er disse Ejendomme nu sat til i Jordværdi?, saa viser det sig, at Udslaget er rigtigt nok, idet Gaardene, der har den bedre Jord, staar til 1 056 pr. ha, medens Husene staar til 1 011. Det er det, Statistikken siger os, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at han maa gaa hver eneste Skyldkreds igennem, saa vil han se akkurat det samme Resultat. Det giver sig nøjagtig det samme Udslag indenfor de forskellige Skyldkredse: i Henhold til Jordens Godhed og Beliggenhed er der ingen Forskel paa Husene og Gaardene i Jordværdi, men paa Ejendoms-skylden er der en umaadelig Forskel. Og hvorfor? Fordi der er meget mere Bygningsværdi i Forhold til Jorden paa de smaa Brug end paa de store. Det giver sig ogsaa Udslag i det ærede Medlems Skyldkreds, idet der for samtlige Gaardes Vedkommende er en Bygningsværdi af 602 Kr. pr. ha, men ved Husene 1 353 Kr. Bygningsværdi pr. ha.

Hvis man derfor vil tilstræbe det Princip, at man vil beskatte lige pr. Arealenhed Jord af samme Beskaffenhed og Beliggenhed, saa er der ingen anden Vej at gaa end at opløse Ejendomsskylden i Jord og Bygningsværdi. Den Vismand er ikke født endnu, der kan paavise en anden Vej, der kan føre til dette Maal, end en Adskillelse af Jord og Bygninger. Men saa siger det ærede Medlem: Der er 40 jordløse Huse i min Skyldkreds, og de faar Skattepaalæg. Det er meget sandsynligt, men det er alle sammen Huse, hvor der er et saa lille Jordareal, at de 4 500 Kr.s Fradrag, der i Øjeblikket er tilladt, fritager dem for Skat. Men det er akkurat lige saa galt, for der er ingen, der skal være fri for at betale Skat

af den Jord, de beslaglægger, den være lille eller stor, den skal vi alle betale for.

Maa jeg endelig overfor Udtalelsen om, at min tidligere Kollega Hr. la Cour ogsaa har paapeget dette, at Jordværdien ikke kunde egne sig som Grundlag for Beskatning, sige følgende. Da jeg har haft den Ære at rejse sammen med Hr. la Cour baade i Randers og Viborg Amter for at ansætte Værdien, har jeg et ret godt Kendskab til Forholdet. Hans Maade at vurdere paa var den, at han bestandig sagde: Naar jeg fra Ejendomsskyldvurderingen trækker Bygningsassurancen, har jeg altsaa Jordværdien, og saa kom han til det Resultat, at en Husmands Jordværdi blev til ingenting og Gaardmandens Jordværdi saa godt som ingenting. Enhver kan sige sig selv, at paa et saadant Grundlag kan man intet som helst bygge. Det er ganske givet.

Det, som Lovforslaget her særlig gaar ud paa, og som man fra konservativ Side ikke kan tiltræde, det er det, jeg gentagne Gange har sagt, at med Hensyn til Jordværdien maa det være ligegyldigt, enten det er en Gaardmand eller Husmand, der driver Jorden; Skylden pr. Arealenhed maa være den samme. Hvis man virkelig vil fremme dette gode Princip, vil jeg meget anbefale at stemme for de Ændringer, Flertallet har stillet, og for det foreliggende Lovforslag. Her er ikke Tale om en ny Skat — denne Skat skal indbringe 10 Millioner som sædvanlig —, men kun om at omlægge den eksisterende Skat paa et noget andet Grundlag, saa den kommer til at virke mere ligeligt og retfærdigt mellem Skatteborgerne indbyrdes. Det synes jeg vi skulde være enige om. Der er ingen, som vil kunne hævde, at Jordbeskatningen ikke egner sig til Skattegrundlag fremfor Ejendomsskyldvurderingen; i hvert Fald vil dette ikke kunne hævdes i Henhold til det statistiske Materiale, der en Gang vil komme til at foreligge her i Tinget.

Maa jeg lige sige et Par Ord om Ændringerne angaaende Skovene. Det er muligt, at det ærede Flertal skulde have fastsat 1,1 pro mille til Beskatning af Skovens Jordværdi i Stedet for 0,75. Forholdet er det, at Skovens Jordværdi bliver saa godt som lig deres Ejendomsskyld, da, hvad alle vi Vurderingsmænd ved, Ejendomsskylden for Skovene er fastsat i Henhold til den Renindtægt, Skovene har givet, og da man ogsaa sætter Jordværdien i Henhold til den Renindtægt, Skovene kan give, naar det er normale Skove med Fredskovforplig-